

▲ Saabien kolonna venähti täyteen mittaan-
sa jo ennen ensimmäistä mutkaa. Vie-
railevan lähtenä kisa-
ssa ollut TM:n auto-
kerhon jäsen Jaroslav
Sukava voitti työko-
mennuksen. (MM)

◀ Sunnuntain showllis
houkutteli paikalle au-
tourheiluun ja politi-
kan merkkihahmoja.
Nesteen Matti Heino-
sen vas. komennossa
tilanteita radalla seu-
rasivat AKK:n "pres-
sa" Kari O. Sohlberg
sekä autourheilusta
innostunut kansan-
edustaja Sirpa Pieti-
käinen vierellään pää-
ministeri Harri Holke-
ri. Parhaiten spons-
sattu kaveri on tieten-
kin Törhösen Lauri.
(MM)

Viimeinkin joku uskalsi ryhtyä sanoista tekoihin. Tampereen Urheiluautoilijoiden yhteistyökumppaneidensa kanssa järjestämät VM-Vauhtipäivät osoittivat, että autokisoilta vaaditaan muutakin kuin vain pelkkää totista kilvanajoa. Bensankäryä, musiikkia ja julkimoiden keskinäinen kisa taitoajon voitosta muodostuivat kokeiluviikonlopun nautittavaksi anniksi.

A-ryhmän PM-lähdössä voittaja Per-Gunnar Andersson on jo ehtinyt kiihruhtaa omille teilleen. Seppo Palmroth on myös onnistunut liivahtamaan ruukasta, jota Tuisku Urpiala ja Tarmo Laine lähes tasapäisesti vetävät. Lotkan keskivaiheilla ahdasta on kuin Mannerheimintielle kun neljä autoa ahdetaan rinnakkain. (HE)

RATA SM-PM: VM VAUHTIPÄIVÄT
Ahvenistolla 4-5.6.88

ENSIASKKEL

JARMO VAINIO, teksti
HOLGER EKLUND
MARKO MÄKINEN, kuvat

"N IIN maailma muuttuu Eskoseni" kansalliskirjailijamme Aleksis Kivi totesi Seitsemässä Veljeksessä. Hieman samanlaisin muuttunein mielialoin valmistauduttiin ensimmäisiin VM-Vauhtipäiviin.

Rata-autoilukauden keväinen kohokohta on takavuosina ollut Ahveniston Vauhtipäivät. Monipuolinen kilpailu on kuitenkin jatkuvasti kärsinyt yhä enemmän yhdestä ja samasta vaivasta, yleisöpuolesta. Pakon sanelemana kilpailujen järjestäjät ovat joutuneet myöntämään, että pelkkä kilpailutapahtuma ei tuo riittävästi katsojia.

Ahveniston Vauhtipäivät siirtyivät suosiolla historiaan ja tilalle tulivat VM-Vauhtipäivät, joiden perimmäisenä tarkoituksena on tarjota yleisölle monipuolista viihdettä varsinaisen "pääruokalajin", SM- ja PM-lähtöjen lisukkeeksi.

Vauhtipäiviä voidaan pitää rata-autoilun taitekohtana. Nyt järjestäjät ovat tavanomaisen valitusvirren veisaamisen sijasta tarttuneet tuumas-

Urpo Lahtisella on tunnetusti aina ollut silmää naiskauneudelle. Vastapelurina Hannta Krause. (HE)

lut Raimo Kananen päätti sekoittaa kortit uudelleen. Kananen ampaisi lähdöstä keulille, mutta pitkään hän ei onnistunut pitämään takanaan luokkajohdossa ollutta Jarmo Kaitasta.

Kaitanen pääsi vaivattomasti Kanasen ohitse, mutta varsinainen peittely-yritys alkoi Juhani Haapalan ilmestyessä kolkuttelemaan Kanasen takaluukkaa.

– Naurettavaa ajoa. Mies mutkittelee neljä kierrosta edessä ennen kuin pääsin ohi. Ilman tätä Kaitanen ei olisi saanut voittoa noin helpolla, lopulta kakkoseksi noussut Juhani Haapala purnasi.

Kananen sijoittui kolmanneksi, sillä vaikka mies ei suoranaisesti noudattanutkaan sinisen lipun viestiä antaa tilaa takanatulevalle kilpailun palkintotuomaristo ei antanut Kananelle muuta kuin suullisia nuhteita.

Jukka Tamminen, Antti Rinne, Pauli Jokinen ja Keijo Kolehmainen tulivat tässä järjestyksessä maaliin Luokan SM-pisteitä riitti myös kolmelle keskeyttämään joutuneelle kuljettajalle.

WIIKIN VUORO

Isossa A-ryhmässä takarivistä ilman harjoitusajaa lähteneeltä Tarmo Laineelta odotettiin silti jo neljättä perättäistä osakilpailuvoittoa, mutta heti ensimmäisellä kierroksella sattunut lievä lipsahdus heitti Laineen Bemarin hiekalle josta se kulkeutui suoraan Seppo Palmrothin Volvon eteen. Laineen matka loppui siihen, mutta Palmroth pääsi vielä niukuttamaan oikealta ohjastettavalla Volvollaan varikkopilttuuseensa saakka.

Ensimmäisen kierroksen tulta halkoi Tuisku Urpiala, mutta jo seuraavalla kierroksella alkukauden ki-soissa altavastaaajana ollut Leif Wiik siirtyi johtoon.

Wiikin ensimmäiselle osakilpailuvoitolle ei ollut uhkaajia Urpialankin hävittäessä viisi sekuntia.

– Luulin jo, että voittaminen on loppunut. Nyt kaikki meni helposti kuten yleensä aina voittaessa, onnellinen Wiik riemuitsi.

Kilpailun voitto ratkaistiin varikkomäen ja Tarun mutkan välisellä osuudella jolla Wiik otti kiinni ja myös ohitti edellään menneen Urpialan.

– Leif ajoi tuon osuuden ainakin sekunnin nopeammin kuin minä. Oli aivan turha yrittää estää nopeamman kuljettajan ohitusta, Urpiala myönteli maalissa.

Luokan positiivisimmasta suori-

Julkiskisan voittajanelikko näyttää ihan oikeilta kilpa-autoilijoilta, eikä totta? Sirpa Pietikäinen vas. jätettiin miehissä finaaliin neljänneksi. Kolmanneksi sijoittui ylikonstaapeli Rantala. Risto-Matti Ratia yllättyi ainakin itse omasta voittoisasta suorituksestaan. Aake Kalliala osoitti myös taitavansa huulenheilton ohella autoilun. (MM)

ta toimeen ja alkaneet panostaa myös muuhun toimintaan kuin pelkkään suuren lähtöjen määrään. Vielä kun saataisiin yleisökin uskomaan uuteen kehitykseen.

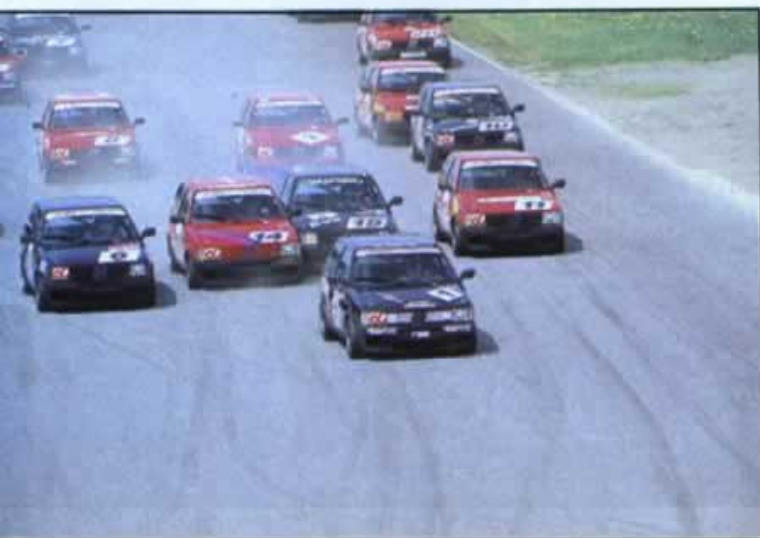
Suomen kansa rakastaa julkisia. Heidän tekemisiään seurataan jopa tarkemmin kuin naapurin edesottamuksia. Kaikkein mukavinta taitaa olla jos kaiken kansan suosikit pannaan tekemään jotakin sellaista missä he eivät välttämättä olekaan aivan huippuja. Ahvenistolla ajettiin leikkimielinen julkisten taitoajokisa, joka uhkasi mielenkiintoisuudellaan vakavasti varsinaisia päälähtöjä, mutta siitä enemmän viikonlopusta kertovassa kuvakavalkadissa.

TUNTEET KUUMINA

Viitosryhmän alle 850-luokassa suomalaisten jäyhäksi väitetty temperamentti kuohahti kunnolla.

Ennen Ahvenistolla osakilpailua luokan yhteispisteissä neljäntenä ol-

VM VAUHTIPÄIVÄT Ahvenistolla 4.-5.6.88

Unot alkavat kohta kilpailla näyttävyydestä Saabien kanssa. Olli Kempainen on jo saanut repäistyä pienen eron jälkijoukkoon. Toisessa rivissä vasemmalta lukien ovat Esa Metsäjä, keskeyttämään joutunut naisvieras Janina Osterholm, Tom Hiltunen ja Reif Fagerudd. (MM)

Komeiden autojen lisäksi paikalla oli kauniita tyttöjä, jotka oli lainattu tilaisuuteen jenkkitutusen huutosakista. Lisää tällaista! (MM)

Pertti Kurki-Suonio ajoi vaikeuksien kautta kolmanneksi Fordien SM-lähdössä. Kuvion aiheuttaja on Tony Leivo, joka sai "palkinnoksi" ilmastoidun jalkatilan. (MM)

Tuisku Urpiala ja Leif Wiik osuivat toisiinsa jo PM-lähdön toisella kierroksella. Lefa pääsi onnekaasti jatkamaan kisaa, mutta Tuisku suistui omien sanojensa mukaan "ainakin viiden metrin päähän asfaltista". (MM, HP)

tuksesta vastasi Forssan Jouni Järvi, joka isolla ja painavalla 635 Bermanillaan ajoi kolmanneksi.

– Voimaa ja vääntöä autossa on, mutta nyt lähtö meni pipariksi, kaikesta huolimatta erittäin tyytyväinen Järvi sanaili.

Alle 2-litraisissa lähtijöitä oli vain viisi. John K. Westman ajeli täysin ylivoimaiseen voittoon. Toiseksi tullut Bengt Wiik ja pronssille kaasutellut Sulo Hannula kelsivat toisiinsa viiden sekunnin eron. Pekka Mänikkö sekä vakiokoneisella Golfilla ajellut Jorma Laakso jäivät kierroksen.

LAUANTAI:

SALON LÄHTÖSUORA

Formula-fordeissa Mika Salo on kiihdyttänyt vastustajiltaan karkuun selaisella vauhdilla, että kaikkein epäuskoisimmat hemmot ovat väittäneet miehen autossaan käyttämää konetta laittomaksi.

SM-lähdössä Mika oli taas aivan omaa luokkaansa. Oikeastaan Salo olisi voitu liputtaa maaliin jo ensimmäisen kerran varikkosuoralle taittaessa. Kaveri oli ehtinyt jättää muun joukon jo 40:n metrin päähän.

– Auto toimi kuin kello. Neljä ensimmäistä kierrosta ajoin kisaa siten rupesin jo helläämään vauhtia, kolmannen voittonsa SM-sarjassa ottanut Salo myönsi.

Parhaimmillaan Mika Salo ajoi 2,5 sekuntia huonompia kierrosaikoja kuin kisan alussa, mutta siitä huolimatta muut eivät pystyneet edes uhkaamaan nuorukaisen voittoa.

Hannu Rinne-Laturi ajoi varmasti kisassa kakkoseksi. Kolmanneksi lopulta sijoittunut Pertti Kurki-Suonio

ehti kovan taistelun tiimellyksessä saada Toni Leivon peräänsä pääsuoran jarrutuksessa. Vaikka formula-ovatkien kapeita eivät nekään sentään mahdu aivan olemattomasta reistästä.

Pekka Herva, Olli Haapalainen ja Tony Leivo miehittivät seuraavat sijat. Keskinäistä eroa tällä kolmikolla ei ollut kuin vajaa sekunti.

Isommissa formuloissa Sami Pensala oli aivan yhtä ylivoimainen kuin Salo Fordeissa.

– Lähtö onnistui hyvin. Pari kierrosta tein välimatkaa muihin ja sitten hiljensin jo vauhtia, mutta poikia ei vain näkynyt, Pensala ihmetteli.

Kakkoseksi ajoi Tauno Laine, jonka hopeatila tuli lopulta varsinkin ylivoimaiseen tyyliin varmistetuksi. Kolmanneksi lykkinyt Arto Laitinen oli jäänyt ruutulipulle tullessa lähes viiden sekunnin päähän.

– Vähän aikaa pojat olivat luukussa kiinni, mutta sitten sain karistetuksi heidät vauhdistani, Laine totesi tyytyväisenä.

Arto Laitinen kisaili alussa Allan Taimen kanssa, mutta päästyään edellään olleesta Taimesta ohi Laitinen pystyi ajamaan kaikessa rauhassa kolmanneksi. Taimi oli neljäs, Hans Koch viides ja Matti Myllykylä kuudes.

MERKKI SÄILYI – VOITTAJA VAIHTUI

A-ryhmän "väliluokassa", alle 16-satasissa, kolme voittoa aikaisemmista kisoista tiilleen haalinut Matti Niskanen joutui luovuttamaan ainakin hetkellisesti valtikkan Heikki Välimäelle. Takavetoista Corollaa pukkaava Välimäki pääsi jo ensimmäisellä kierroksella kärkeen.

Heige Snabb oli Special Salooneissa herra ja hidalgo. "Heguli" päästi kisan alkupuoliskolta Wiikin karkkymään jo ohitusmahdollisuutta, mutta kaasupolkimen painaminen pohjaan asti pudotti Wiikin välittömästi. (HE)

Mikko Sundström piti PM-lähdössä ralliautollaan kymmenen kierrosta lajin ulkomaisia vierailta takanaan. "Svenskit" eivät voineet käsittää, että joku voi mennä sora-alustaisella vauhdilla noin kovaa! (PÄ)

Ulkoisesti Välimäen voitto näytti helpolta, mutta auringon paistaessa täydellä voimallaan mies joutui ohjaamossa varsinaiseen hiestukseen.

– Takarenkaat rupesivat sulaamaan toiseksi viimeisellä kierroksella. Meinasi siinä tulla paniikki, kun näin Matin lähestyvän koko ajan, Välimäki kertoi.

Vuoden ensimmäiseen kakkostilaansa tyytymään joutunut Matti Niskanen ajoi Ahvenistolla välityksillä, jotka sopivat erinomaisesti suolenkille.

– Pääsuoralla jouduin aina pitämään jarrulla kierrokset kurissa. Heti ensimmäisellä kierroksella epäonnistuin yhdessä vaihdossa. En saanut suolenkilla heti kolmosta päälle, Niskanen sanoi.

Jouko Salomäki Talbotilla oli kolmas. Jatkossa kaverin vauhti on mitä suurimmalla todennäköisyydellä lisääntymässä. Vielä Ahvenistolla Jukka lasketteli vanhoilla renkailla.

– Nyt on pakko muuttaa rengastusta. Kai siinä kierrosajat tuollaisella puolelatoista sekunnilla ainakin paranevat, Salomäki arveli.

A-ryhmän pikkuluokka elää ollako vai ei olla -tilannetta. Seinäjoella osanottajia oli niin vähän, että sääntöjen määräämää viittä kuljettajaa ei saatu viivalle. SM-pisteet jäivät sil-

loin jakamatta. Ahvenistolla osanottajia oli tasan viisi.

– Ei tässä luokassa mitään muuta ongelmaa ole kuin liian vähäinen osanottajamäärä, Ahvenistolla voitannut Jari Kotivuori mietiskeli.

Vielä lähdössä Kotivuorella oli tiukkaa, mutta viisikon löydettyä omat paikkansa voitto tuli helposti. Juhani Länsikorpi Suzukilla ja Eero Pesonen Sarlinin Kallen entisellä voittaja-Metrolla ratkaisivat etuveitoisten herruuden. Länsikorpi rutisti maalissa reilun sekunnin paremman ajan kuin Pesonen. Ole Lindell ja Keijo Suomi olivat kaksi muuta urheaa.

SENTÄÄN HARJOITUSTEN NOPEIN

Viitosryhmän 13-satasissa Matti Hiltunen oli harjoituksissa nopein. Kun lähtölippu heilahti Hiltusen Escortin kaasupoljin jumittui yläasentoon ja luokkaa siihen asti johtaneen Hiltusen oli siirryttävä suoraan varikolle. Onneksi sentään Hiltunen palkittiin kunnan Seikolla nopeimmasta harjoitusajasta.

Hiltusen huonon onnen saattamana Ilkka Jutila pääsi vastuksesta viilettämään voittoon.

– En huomannut Matin keskeyttämistä ja odotin koko ajan milloin hän ilmestyy peiliin, pahoista auton

Tero Palmrothilla oli ilmiselviä vaikeuksia sopeutua suomalaiselle moottoriradalle, siitäkin huolimatta että tässäkin mutkassa piti kääntyä vasemmalle jenkien ovaaliratojen malliin. Sijaiskärsijänä tässä kohtaamisessa oli Arto Grönroos n:o 25. (MM)

Mikko Sundström esitti ensimmäistä kertaa Ahveniston radan historiassa kahdella pyörällä ajoa pakettiautolla. Eikä muuten sitten kaatunut! (MM)

VAUHTIPÄIVÄT Ahvenistolla 4-5.6.88

käyntihäiriöistä loppukierroksilla kärsinyt Jutila ihmetteli.

Jari Kämäräinen oli toinen, mutta rehellisesti hän myönsi Jutilan taivoittamisen pelkästään ajamalla olleen mahdotonta. Pentti Airaksinen ja Jukka Tamminen olivat muut alle 16 minuutin kymmenen kierrosta taitteilleet.

SUNNUNTAI!

SHOW KÄYNTIIN!

Ensimmäisen päivän kilpailulliset tapahtumat päättyivät Ikaa Jutilan voittoon, mutta ennen vuorokauden vaihtumista rata-alueella esiintyi Eppu Normaali, jonka ohjelmisto Ahveniston "raviradalla" oli sopiva alkusoitto tulevan päivän PM-lähdöille.

Ensimmäiseksi VM-Vauhtipäivien kaksoisvoittajaksi nousi Mika Salo, jonka vauhti Fordien PM-lähdössä oli yhtä ylivoimaista kuin vuorokautta aikaisemminkin.

Ratkaisu tapahtui taas lähtökiihdytyksessä, jonka Salo vaivoitta hoiti nimiinsä.

Kaikki meni vain tänä viikonloppuna nappiin. En minä oikein muuta

Eppujen Martti Syrjä osoitti "turboahdetun" joukkueensa soveltuvan hyvin myös kisakäyttöön. Hemmojen suosiota verottivat samana viikonloppuna järjestetyt Provinssi-rock Seinäjoella sekä Kaivarin ilmaiskonsertti Helsingissä. (PÄ)

tiedä, Salo hämmästeli itsekkin.

Salon kapeiden hartioiden takana tasaväkinen ryhmä vaihteli sijoituksia tiiviiseen tahtiin. Tony Leivo pääsi ensimmäistä kertaa palkinnoille ja nyt hopeasijoitus tuli ylivoimaisesti.

Kone kulki hyvin tänään, Leivo riemuitsi.

Kolmanneksi kurvaili Pekka Herva, joka kävi ajoittain tiukkaa kamppailua neljänneksi jääneen Hannu Rinne-Laturin kanssa.

Kolmospaikka on hyvä lähtö. Muuten olen pettynyt sijoitukseeni, Rinne-Laturi sanoi. Marko Mankon ajoi näyttävästi miitei tuomaripisteen yli varikkomäessä ja Olli Haapalainen eliminoitui pääsuoran päässä.

TAAS KEMPPAINEN

Uno Trophyssa Olli Kemppainen seurasi Mika Salon esimerkkiä ratkaistun pelin heti lähtösuoralla edukseen. Karstulalaisen pahin uhkaaja Reif Fagerudd jäi lähtökahinoissa pahasti muiden jalkoihin.

Kierrosten karttuessa Reif noukki vastustajan toisensa perään, mutta Kemppaisen tekemää rakoa vimmatusti yrittänyt Fagerudd ei saanut enää kurottua umpeen.

Kolmanneksi tuli Esa Rantanen, jonka auto oli vähän sieltä sun täältä "taottu" muistuttamaan ensi vuoden

Uno-mallia.

Tiukkaa oli kun jostain täytyy aina mennä ohi, Rantanen tuumi.

6-5 SALOONEISSA

Special Salooneissa varteenotettavin ennakkosuosikki Juhani Pakari keskeytti jo toisella kierroksella käyntihäiriöihin. Alussa Helge Snabb ja Nils-Gustav Wiik ajoivat kontti kontissa, mutta Veikkolan maalarimestarin lopetettua tausta-peileihin viikulemisen Wiik alkoi jäädä ratkaisevasti.

Mekaanikot ovat laittaneet auton hyvään kuntoon, täydet PM-pisteet ajanut Snabb kiitteli.

Järkevästi kakkoseksi jättäytynyt "Nikke" Wiik kertoi oman ratkaisunsa muodostuneen kisan kestäessä.

Oli parempi ottaa varma kakkos-tila kuin yrittää päästä väkisin Helgen ohi.

Kristen Adell ja Eero Vesenterä olivat seuraavina. Ruotsalaisen nimimaailman ihmeellisyyttä todistaa se, että Stefan Petersson oli viides. Hänen maanmiehensä Stefan Petersson oli kuudes. Molemmat ajoivat aivan sattumalta vielä Ford Capreilla. Maaliin tuli kuusi autoa viiden hyytyessä ennen täyttä kierrosmäärää.

KOEAJAJAN NÄYTÖS

Jarmo Sukavan lähtötaito ratkaisi Saab-merkkiluokan voiton. Toisesta rivistä lähtenyt "Jare" hallitsi ammattikoeajajan varmuudella hommansa ja vaikka Markku Kuusijärvi oli koko ajan tuntumassa Sukavan voitto oli kiistaton.

En päässyt koeajamaan autoa tarpeeksi. Sen takia renkaiden noin suuri lämpeneminen oli minulle yllätys. Auto luisti enemmän kuin olin kuvitellut. Kuumalla keilillä taisi olla osuutta asiaan.

Kuusijärven jälkeen seuraavaksi maaliin ajoi paalulta lähtenyt Robert Koistinen, joka sortui lähdössä pahaan virheeseen.

Olen aina tottunut katsomaan täällä valojo, mutta nyt täällä olikin lippulähetys, Koistinen totesi. Miksei muuten voitaisi pysyvästi pitäytyä liikennevaloissa – se on tasapuolisempi.

Luokan "ulkomaaneläjä" esiintyi Tero Palmroth, mutta etuvetoinen Saab ei istunut Indy-kuskin ajohanskoihin. Kolistelu lähdössä sekä täysin turha kanssakilpailijan kylkeen ajo varikkomäkeen noustaessa jäivät Teron saaliiksi.

Julkiskisassa oli 16 osanottajaa, joille oli laadittu nopeus- ja taitoajorata pää- ja varikkosuorille. Autoksi oli valittu vakioakuntoiset kuusikymppiset Unot, joista ainoastaan yksi jouduttiin kiikuttamaan kisan jälkeen peltiseppälle. Mukana kisassa oli mm. Volvo-Markkanen, Leena Alamäki, Camilla Hackman-Uski, Pekka Paavola sekä tietenkin maineeseen ja kunniaan ajanut voittoneikko. Ja kansalla oli hauskaa! (MM)

SUOMALAISILLA VIELÄ MAHDOLLISUUS

A-ryhmän PM-sarjassa ajetaan kolme osakilpailua. Loppupisteitä ynnättäessä jokainen voi pudottaa heikoimman noteerausosan pois.

Tähän asti kaikki noudattaa normaalia käytäntöä. Sarjan erikoisuus on kuitenkin siinä, että vaikka alle- ja yli 2-litraiset ajavat kumpikin omista PM-pisteistään A-ryhmässä kruunataan vain yksi kuljettaja mestariksi.

Isoa A-ryhmää hallitsi jo edellisen osakilpailun Ruotsin Mantorphissa voittanut Per-Gunnar Andersson tehtaan väreissä olevalla Bemarin M3:lla. Kaveri voitti Vauhtipäivillä täysin näytösiuonteisesti.

Suomalaiset kehittivät nautittavan kamppailun kakkos- ja kolmostiloista. Hyviä paikkoja haettaessa ensimmäisenä varikolle kääntyi Tuisku Urpiala, joka osui Leif Wiikin kanssa yhteen. Tilannetta kilpuruudensa tuulliasien takaa seuranneet kommentoivat Urpialan kääntäneen liian jyrkästi Wiikin eteen. Tämän seurauksena Volvon kulma osui BMW:n takakulmaan ja Urpiala luisti radalta ulos.

Wiik oli tämän episodin jälkeen aikansa toisena, kunnes kokeilutasuilla valjastettu Volvo ei pystynyt enää pitämään Tarmo Laineen Bearnia takanaan.

Näyttävän ohituksen jälkeen kärkitrioin lopullinen järjestys oli ratkaistu. Seppo Palmroth ajoi edellisen päivän miinussaldoaan korjaten nyt neljänneksi. Leikkimielillä täysin ralikuntoisella A-ryhmän Mazdalla kisaan lähtenyt Mikko Sundström oli pitkään viidentenä, mutta lopulta Pekka Korkeakoski ja Ulf Svensson pääsivät nopeimmilla autoillaan Mikon ohi.

A-ryhmän alle 2-litraisissa Heikki Välimäki korjasi edellisen PM-osakilpailun harmittavan lipsahduksen eikä antanut tanskalaisen Ernst Schröterin viedä täysiä pisteitä juustojen maahan.

Keskityin vain pitämään Golfin takanani. En edes yrittänyt kilpailla isomman luokan Roverin kanssa. Luokkavoitto oli tässä vaiheessa huomattavasti tärkeämpi.

"Pikkuautot" hävisivät ison A:n voittaneella Anderssonille vähintään kierroksen. Se ei kuitenkaan himmennä mitenkään poikain suorituksia. Välimäen ja Schröterin kanssa saman kierros määrän taivalsivat vielä Nils-Gustav Wiik ja Eero Pesonen.

VM-Vauhtipäivät olivat uhkarohkea kokeilu, sillä aikaisemmat ratakat eivät ole olleet mitään kassamagneetteja. Parannusta aikaisempiin kisoihin oli selvästi havaittavissa mutta siitä huolimatta Ahveniston rinteiden ei voi sanoa olleen täynnä.

Pää on kuitenkin nyt avattu. Tiukat kilpailut vaativat aina lisukkeeksi jotakin kansanhuvia. Nyt se oli julkisten leikkimielinen taitoajokisa, jossa Risto-Matti Ratia ja Aake Kalliala tekivät kaksi poliisia työttömäksi virkavallan jäädessä ennako-odotuksista huolimatta parhaimpien palkintojen ulkopuolelle.

Päätöksinä ensi ja seuraavien vuosien Vauhtipäivien kehittämisestä ei vielä ole tehty, mutta kilpailullisesti kokeilu oli sen verran rohkaiseva, että jonkinmoista jatkojännittelua on ilmeisesti lupa odottaa. Samaa mieltä oli pääministeri Harri Holkeri, joka kävi tutustumassa suomalaisen ratakisan tarjoamaan antiin.